

[Svend Auken]

Jeg må på i alt fald egne vegne tage skarpt afstand fra, at det skulle være Landsorganisationen i Danmark og FTF, der var årsag til, at vi har fået dette lovforslag. Jeg tror, de ville udtrykke det betydelig stærkere, hvis de havde mulighed for at udtale sig her, end jeg gør det.

Så må jeg sige til arbejdsministeren, at jeg synes ikke, det var noget særlig tilfredsstillende svar, vi fik på spørgsmålet om ILO. Er det ikke rigtigt, hr. arbejdsminister, at den 6. marts i år kom der en foreløbig afgørelse, en enstemmig afgørelse i styrelsesrådet i ILO, der gik ud på, at man fra den danske regerings side havde overtrådt grundlæggende hensyn og regler i de to vigtigste konventioner om organisations- og aftalefrihed på arbejdsmarkedet ved at suspendere den automatiske dyrtidsregulering uden at forhandle med organisationerne? Selv om denne sag i øjeblikket er under behandling og kommer til afgørelse i juni, gør regeringen Gud hjælp mig det samme én gang til.

Formanden:

Hov, hov.

Svend Auken (S):

Undskyld. Man må undertiden påkalde de højere magter for at forstå den nuværende regerings politik.

Formanden:

Nej. Man må hjælpe sig selv.

Svend Auken (S):

Ja men man kan jo være tvunget. Jeg diskuterer ikke med formanden, men man kan jo, erkendt i ydmyghed, være nødt til at påkalde sig højere magter. Jeg indrømmer, at det var forkert af mig at gøre det ved denne lejlighed, selv om jeg i høj grad havde brug for det.

Jeg vil spørge arbejdsministeren: ville det ikke være mere fair, om man forinden havde undersøgt, om dette var i overensstemmelse med danske internationale forpligtelser, før man tvang folketinget til med kort frist at træffe afgørelse om det?

Jeg stillede et spørgsmål til arbejdsministeren, som vi bliver ved med at stille, indtil vi får et svar på det: omfatter den principielle afindeksering af vort samfund også en af-

skaffelse af pristalsreguleringen for afskrivningsgrundlaget i skattelovgivningen? Gør den det, eller gør den det ikke?

Og så endelig med hensyn til Bonnerupudvalget: jeg kommer ikke med nogen opfordring til lønmodtagerorganisationerne om noget som helst i forbindelse med Bonnerupudvalget. Jeg konstaterer bare, at dette udvalgsarbejde de facto er brudt sammen, og at senest arbejdsgiverne har sagt, at med den holdning, lønmodtagerne har indtaget – det er alle de store lønmodtagerorganisationer – ønsker Dansk Arbejdsgiverforening heller ikke at deltage mere i dette udvalgsarbejde. Det vil sige, at de spæde ansatser, der var til, at man igen fik en fornuftig dialog på arbejdsmarkedet, er ødelagt. Og så nytter det ikke noget, at man strør sukker ud, som det skete i forbindelse med arbejdsministerens i øvrigt meget smukke tanke om samarbejde på arbejdsmarkedet.

Ole Henriksen (SF):

Arbejdsministeren omtalte flere gange SF som et klasseparti. Det vil vi da også godt vedkende os at vi er. Det, vi kan savne lidt fra regeringens side, er, at man erkender, at man også fra den side fører klassepolitik. Jeg har i hvert fald ikke siden 1982 oplevet, at der ikke er ført klassepolitik herinde fra den borgerlige regerings side. Jeg tror nok, at jeg kan hente endnu flere lønmodtagere ude på arbejdspladserne, der vil skrive under på, at det er tilfældet.

Det er ikke, fordi vi ikke glæder os over, at beskæftigelsen stiger, og at der er lavinflation i samfundet. Det er ting, vi synes er udmærkede. Spørgsmålet er bare, om det berettiger til, at man nu afskaffer dyrtidsreguleringen på den måde, regeringen foreslår her. Er det virkelig suspensionen, der er årsagen til, at man har fået disse gevinster, altså den større beskæftigelse og den lavere inflation? Jeg mangler stadig væk, at der bliver ført bevis for, at disse forhold har deres rødder i suspensionen af dyrtidsreguleringen.

Så spurgte ministeren, om SF ville genindføre dyrtidsreguleringen, såfremt vi fik noget at skulle have sagt herinde. Det ville vi da gøre. Vi ville ophæve suspensionen, og så ville vi bede parterne om at forhandle om et resultat på dette område. Det er sådan set den model, vi ville bruge. Det måtte parterne